

катерѣха нагоре. Турцитѣ не ни прѣчеха, тѣ се събраха при караулната и при устието на Текирь-дере и съ огъня си прѣчеха на понтонитѣ да спиратъ до брѣга, поради което десантътъ много се разтегна — по цѣлия брѣгъ. Първитѣ 15 стрелци, които се качиха горе, се насочиха изъ трѣнацитѣ къмъ караулната. Тѣзи стрелци незабелязано се явиха въ тила на турцитѣ и съ викове ура се хвърлиха върху имъ. Една частъ отъ турцитѣ се хвърлиха срещу насъ, но тъмниятъ фонъ на горичката ни запазваше, а турцитѣ бѣха на открито, боятъ не бѣше въ тѣхна полза, другитѣ се хвърлиха право въ рѣката и бѣха избивани отъ ония наши войници, които не успѣха още да се качатъ на брѣга, третитѣ се заключиха въ караулната и воденицата; съ тия последнитѣ имаме доста главоболие. Вратата въ караулната бѣше малко открената, тамъ стоеше едъръ турчинъ и не пускаше никого, а отстрани две пушки непрекъснато стреляха, стреляха сжщо и отъ прозорцитѣ. Колкото и да се мжчехме, не можахме да счупимъ вратата и съжалявахме, че не взехме брадви; започнаха да ругаятъ кашаваритѣ. Следъ това се качиха на покрива, за да го пробиятъ. Въ това време нѣкой викна: „Волось, ти си малъкъ, вмѣкни се въ дупката и право на турчина въ краката“. Волось веднага се спусна и събори турчина. Съ неговото ура и нашитѣ се впуснаха въ караулната и изклаха всичкитѣ турци, — поради тѣснотията тѣ не можаха да се отбраняватъ. Волось получи единъ отъ петтѣхъ дадени на ротата кръстове. Него доста бѣха го смачкали и скжсали едното му ухо. Въ рускитѣ иллюстрации може да се види тая караулна, а въ руската история за преминаването на Дунава се говори, че капитанъ Фокъ превзелъ тая караулна; както виждате, той бѣ само свидетел. Следъ превземането на караулната, ротата се построи, азъ дойдохъ при нея. Извикахъ офицеритѣ и взводнитѣ командири и имъ казахъ: Споредъ диспозицията, ние сме длѣжни да вървимъ къмъ града, но за тамъ ние не можемъ да трѣгнемъ; вие виждате, че турцитѣ запалиха сигналитѣ и отъ лагера ще дойдатъ всички тукъ; нашитѣ понтони се върнаха за втория ешалонъ и, щомъ се върнатъ тукъ, турцитѣ ще откриятъ силенъ огънь, ще избиятъ хората и ще потопятъ понтонитѣ. Ние ще останемъ сами и на